

POSITIONES
JURIS

QUAS

AUSTRIE DEO
INCLYTI JURECONSULTORUM ORDINIS
CONSENSU

PRO LICENTIA
SUMMOS IN UTROQUE JURE HONORES
RITE CONSEQUENDI

IN ALMA ARGENTINENSI
DIE VI. AUGUSTI MDCCCLXXI.

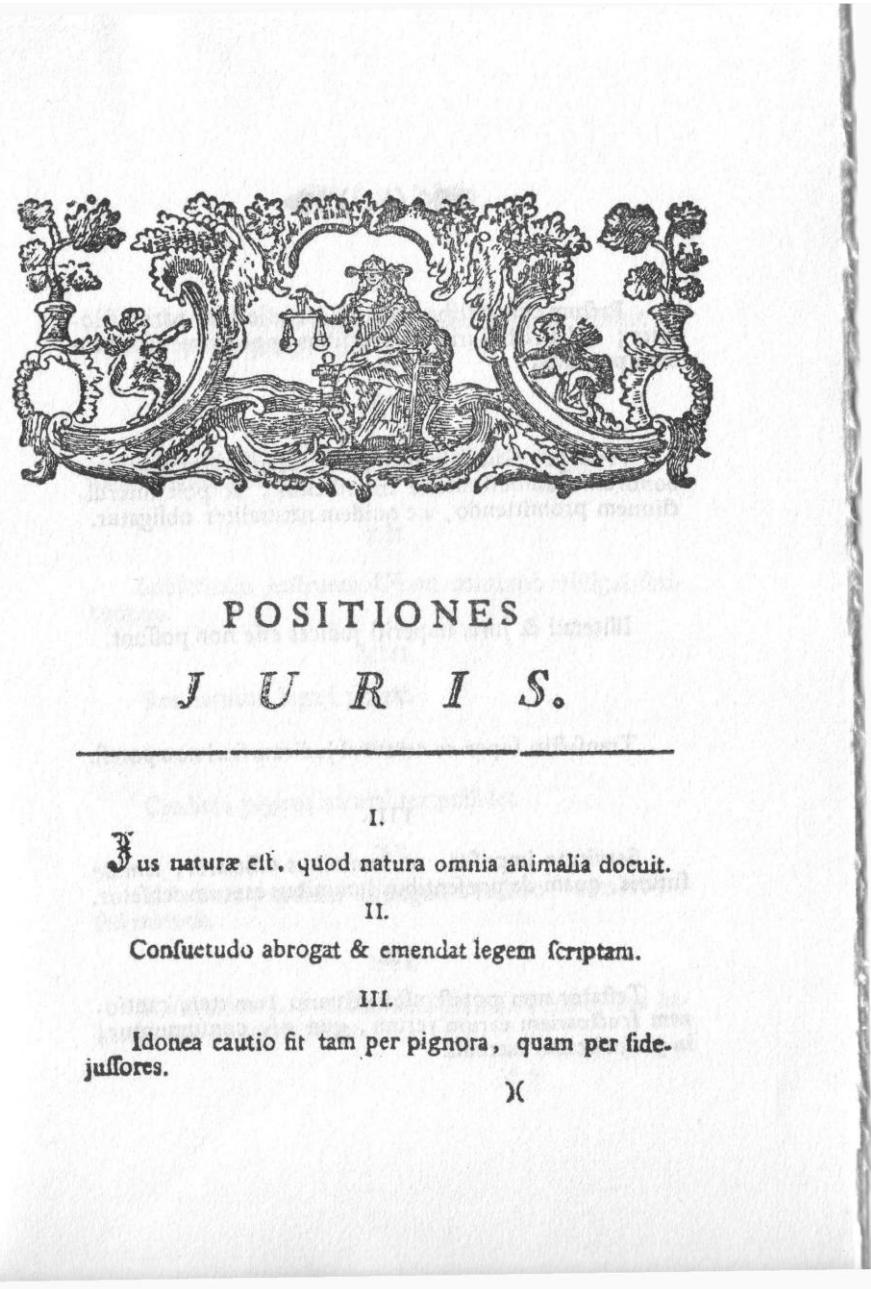
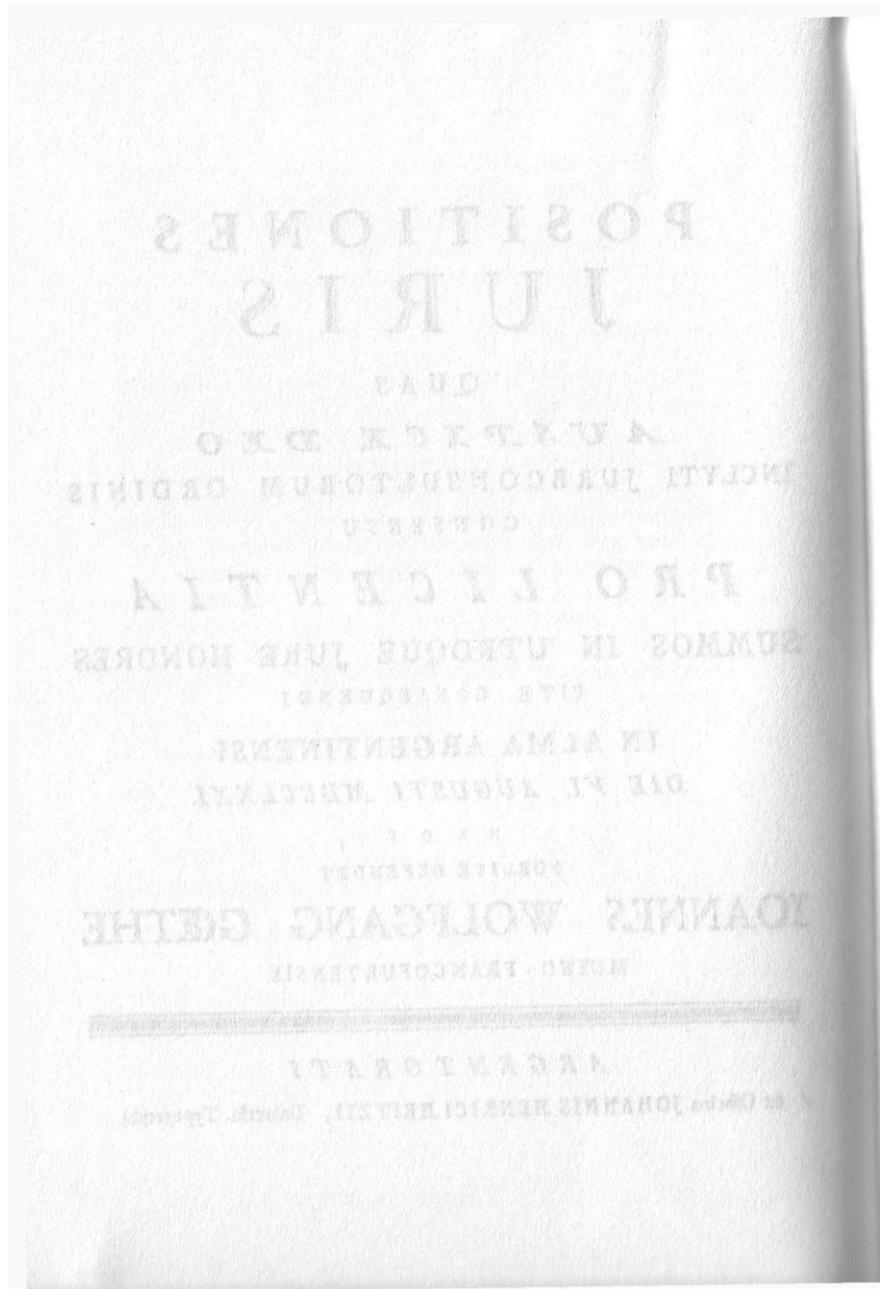
R. L. Q. C
PUBLICÉ DEFENDET

JOANNES WOLFGANG GÖTHE
MOENO - FRANCOFURTENSIS.

ARGENTORATI

/ ex Officina JOHANNIS HENRICI HEITZII, Universit. Typographi.

¶ (4) ¶

IV.

Pactum contractibus bonæ fidei adjectum parit actionem; sed stricti juris contractibus appositum actionem non producit.

V.

Prodigus non ipso jure, sed Magistratus sententia bonorum administratione interdicitur, & post interdictionem promittendo, ne quidem naturaliter obligatur.

VI.

Illiterati & juris imperiti judices esse non possunt.

VII.

Transactio super re certa vel judicata fieri non potest.

VIII.

Servitute imposta, ne luminibus officiatur, tam de futuris, quam de praesentibus luminibus cautum censetur.

IX.

Testator non potest usufructuario remittere causam fructuarium earum rerum, quæ usu consumuntur, in præjudicium hæredis.

¶ (5) ¶

X.

Publicana actio cum rei vindicatione in eodem libello conjungi potest

XI.

In stricti juris actionibus fructus non veniunt nisi a tempore litis contestatae.

XII.

Subscriptio instrumenti non continuo obligat scriptentem.

XIII.

Res hoetiū legari potest.

XIV.

Creditor pignus naturaliter possidet.

XV.

Urbanum prædium distinguit a rustico, non locus, sed materia.

XVI.

Remedium L. 2. Cod. de Rescind. Vendit, non habet locum in transactione.

X 2

• 6 (6) 80

XVII.

Sola præstatio usurarum longo tempore facta non inducit obligationem usurarum in futurum.

XVIII.

Societas solvitur morte, heresque socii in societate non succedit.

XIX.

Pro vino vel frumento mutuato reddi non potest pecunia, invito creditore.

XX.

Reus non tenetur auctori edere instrumenta vel rationes ad intentionem ejus fundandam; sed auctor reo ad probandam exceptionem instrumenta edere tenetur.

XXI.

Favorabiliores rei. potius quam actores habentur.

XXII.

Furti tenetur cuius ope vel consilio tantum furtum factum est.

• 6 (7) 80

XXIII.

Qui legat certam fructuum quantitatem, si non nascitur tantum, quantum legavit, haeres ad præstationem totius tenetur.

XXIV.

Testamentum, quo posthumus præteritus vivo testatore decedit, valet.

XXV.

Fructus & usuræ legatorum a tempore moræ debentur.

XXVI.

Liberi & liberti non restituuntur in integrum contra parentes & patronos.

XXVII.

Redditio chirographi facta a creditore debitori, inducit remissionem debiti, pignoris vero restitutio non idem.

XXVIII.

Uodusfructus non dominii pars sed servitus est.

• (8) 80

XXIX.

Quando nihil pactum est de distrahendo pignore,
creditor nihilominus post unam denunciationem pignus
vendere potest.

XXX.

Suspectus tutor ob latam culpam remotus non fit
infamis.

XXXI.

Dominium sine possessione acquiri non potest.

XXXII.

Actionis verbo non continetur exceptio.

XXXIII.

Privilegia realia transeunt ad hæredes, non perso-
nalia.

XXXIV.

Major annis XVII. potest esse procurator ad item.

XXXV.

In contractibus nominatis non datur conditio ob-
rem dati.

• (9) 90

XXXVI.

Unica interpellatio constituit debitorem in mora,

XXXVII.

Vendor et si fundum simpliciter vendat, tamen eum
liberum a servitute præstare tenetur.

XXXVIII.

In contractibus jus accrescendi non habet locum.

XXXIX.

Etiam ob latam culpam juratur in item, & lata cul-
pa sub dolo continetur in civilibus causis.

XL.

Nec urbanæ, nec rusticæ servitudes oppignorari
possunt.

XLI.

Studium Juris longe præstantissimum est.

¶ (io) 90

XLI.

De omnibus, quæ palam fiunt, judicat Jurisconsul-
tus, de occultis Ecclesia.

XLIII.

Omnis legislatio ad Principem pertinet.

XLIV.

Ut & legum interpretatio.

XLV.

Confuetudo legi non derogat.

XLVI.

Salus reipublicæ suprema lex esto.

XLVII.

Non usus sed utilitas gentium jus gentium consti-
tit.

XLVIII.

¶ (ii) 90

XLVIII.

Judici sola applicatio legum ad casus competit.

XLIX.

Legum corpus nunquam colligendum.

L.

Tabulae potius conscribenda, breves verbis, amplæ
argumento.

LI.

Interpretationes a Principe factæ separatum colligen-
da, neque cum tabulis fundamentalibus confundenda.

LII.

Sed qualibet generatione, vel novo quodam Regnan-
te ad summum imperium evenito, abrogandæ, atque no-
væ interpretationes a Principe petendæ videntur.

LIII.

Poenæ capitales non abrogandæ.

XX

LIV.

*Lex Saxonica, quæ non nisi confessum & convictum
condemnari vult, lex æquissima, effectu crudelissima
evadit.*

Lv.

An foemina partum recenter editum trucidans capite
plectenda sit? quæstio est inter Doctores controversa.

LVII.

Servitus Juris naturalis est.

